

forsyning. Denne inddeling vil naturligt tage udgangspunkt i den sammenfattende fysiske planlægning og den deri foreliggende opdeling af kommunen i områder, som adskiller sig med hensyn til bebyggelsestæthed, bebyggelsesarter m.v.

Eksempelvis kan kommunen inddeles i tre zoner:

Zone A: Områder, hvor forudsætningerne for kollektiv varmforsyning er gunstige.

Zone B: Områder, hvor det i øjeblikket er usikkert, hvilke varmforsyningsmetoder, der er hensigtsmæssige.

Zone C: Områder, som ikke synes velegnede med hensyn til kollektiv varmforsyning.

Zone A vil således typisk være tætte bebyggelsesområder, mens zone C typisk vil være områder med spredt bebyggelse, og zone B kan være en overgangsform mellem A og C.

For hvert af disse områder kan der opstilles forslag til fremtidig varmforsyning, herunder indpasning af eksisterende forsyningsanlæg. For områderne kan der eventuelt opstilles alternative forslag. Forslagene ledsages af et overslag over de energimæssige virkninger samt over investeringsbehovet baseret på oplysninger om anlæggenes art, kapacitet, udstrækningen af udlagte røret m.v.

Oplæggene kan også indeholde en vurdering af, i hvilket omfang det inden for udlagte industriområder vil være muligt at udpege arealer, der kunne være egnede ved lokalisering af virksomheder, som i forbindelse med deres drift afgiver overskudsvarme, som kan anvendes til bygningsopvarmning. Det vil typisk være arealer beliggende relativt nær eksisterende eller planlagte fjernvarmeanlæg.

Tilsvarende kan oplæggene indeholde en vurdering af mulighederne for at udpege arealer til virksomheder, som har særligt gunstige muligheder for at udnytte overskudsvarme.

Handelsministeren vil til brug for denne planlægning iværksætte undersøgelser af, for hvilke virksomhedstyper det kan være rimeligt at lade varmhensyn indgå på linie med andre lokaliseringshensyn.

Til § 5

De foreslåede bestemmelser i § 5 fastlægger den regionale varmforsyningsplans indhold.

Der anvendes udtrykket »retningslinier« som en tilkendegivelse af, at den regionale varmforsyningsplan i store træk skal angive rammerne for den mere detaljerede planlægning på kommunalt plan. Planen vil således ikke umiddelbart blive

bindende for borgerne, men alene for amtsrådene og kommunalbestyrelserne.

Udarbejdelse af planen sker med udgangspunkt i de statslige direktiver, kortlægningen og oversigterne samt de kommunale oplæg.

Den regionale varmforsyningsplan skal indeholde retningslinier for, hvorledes det nuværende og fremtidige varmforsyningsbehov mest hensigtsmæssigt kan dækkes ved udnyttelse af de samlede varmforsyningsmuligheder inden for amtskommunens område.

Planen skal indeholde retningslinier for fremtidig lokalisering af større forsyningsanlæg, herunder rørledninger af regional betydning.

Endvidere skal der angives en prioriteret rækkefølge for etablering af anlæggene m.v., hvilket specielt har betydning, hvor der forudsættes et samarbejde mellem flere kommuner omkring et varmforsyningsanlæg.

Med udgangspunkt i de kommunale oplæg skal planen indeholde retningslinier for den indbyrdes lokalisering af på den ene side virksomheder, som har særlig gunstige muligheder for at udnytte overskudsvarme (f. eks. gartnerier) og på den anden side virksomheder, som i forbindelse med deres drift kan levere overskudsvarme, som kan anvendes til bygningsopvarmning. Ved i tide at sikre en hensigtsmæssig placering af disse virksomheder vil man kunne fremme mulighederne for at udnytte overskudsvarme.

Planen skal ledsages af en oversigt, der indeholder et overslag over de totale investeringer ved planens gennemførelse samt deres forudsatte finansiering. I oversigten må der endvidere redegøres for, hvorledes planen forholder sig til de energipolitiske målsætninger, ligesom planens beskæftigelsesmæssige konsekvenser skal belyses. Endvidere må der redegøres for planens miljømæssige konsekvenser, herunder for forholdet til den planlægning, som i medfør af miljøbeskyttelseslovens §§ 61 og 62 skal finde sted med hensyn til den fremtidige beliggenhed af virksomheder m.v., hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening må stilles særlige beliggenhedskrav. Endelig skal forholdet til region- og kommuneplanlægningen belyses.

§ 5, stk. 1, indeholder krav om retningslinier for placering og arealanvendelse, f. eks. lokalisering af varmforsyningsanlæg, rørledninger, områdeopdeling m.v.

Svarende hertil har lov om lands- og regionplanlægning og lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet bestemmelser om, at der skal udarbejdes retningslinier for fordeling af den fremtidige byvækst, omfanget og beliggenheden af stør-